

Előfizetési árak:

Kész évre . . . 10 frt — kr.
Félévre . . . 5 » — »
Negyedévre . . . 2 » 50 »
Egy óra . . . — » 85 »
Egyes szám ára 4 kr.

Kiadóhivatal:

PÉCSETT, Mária-utca 1. sz.
a kir. itélőtábla épületével
szemben,

hová az előfizetések és a
lap szétküldésére vonatkozó
fölszólalások intézendők.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Szerkesztői iroda:

PÉCSETT, Mária-utca 1.
a kir. tábla átellenében,
hová a lap szellemi részét
illető minden közlemény in-
tézendő.

Kéziratot vissza nem adunk

Hirdetéseket

a kiadóhivatal vesz föl.

Egységes magyar parlament.

Pécs, 1899. július 26.

A parlamenti alkotmány alapeszméje az, hogy a népképviselői törvényhozás termében az ország lakosainak minden osztálya, ezeknek minden törekvése tényleges létszámuknak s valódi súlyuknak megfelelő képviseléssel birjon. A parlamentben, mint hű tükörben kell visszatükröződnie az országban létező valamennyi aspirációnak, minden érdeknek, mert hisz a parlament éppen az a küzdőtér, a melyen a különböző törekvések, az egymással ellentétes érdekek megvívhatják törvényes harcukat, ahol az eszmék és érvek surlódásából kell kifejlődni az igazságnak, kiegyenlítést nyernie a széthúzó törekvéseknek, hogy mindegyik föláldozzon a magáéból annyit, a mennyit az állam egysége s az országos közérdek mulhatlanul megkíván, de érvényesülést is nyerjen annyiban, a mennyi a heterogén elemeket az általános nemzeti és állami közérdek veszélyeztetése nélkül megnyugtathatja.

Azért nem tekinthető egészséges parlamenti uralomnak az, ha a népképviselőből akár mesterséges kirekesztés, akár önkéntes visszavonulás folytán a lakosság bármely osztályának, a nemzet közéletének bármely tényezője hiányzik. Mert legyen az a népképviselőből hiányzó néposztály még annyira eltelve államveszélyes tendenciákkal, az a közéleti tényező fölforgató eszmékkal, azzal ne áltassuk magunkat, hogy ezeknek a tendenciáknak élet vettük, ezeket az eszméket megsemmisítettük, ha azok képviselőit a parlamentből kirekesztetünk sikerült.

Élnek és forronganak ezek az államéletben a parlamenten kívül is, mert nem a parlament adott nekik életet, hanem künn, a nép körében születte iparkodnak érvényesülni a parlamentben, amely a biztosító szelep szerepét játssza az államéletben. Ha ezt a biztosító szelepet mesterségesen elzárjuk, a veszedelmes gőzök nem fognak ugyan a természetes uton szemmel láthatólag jelentkezni, de a kazán belsejében annál hatalmasabb feszítő erőt nyer-

nek, mely előbb-utóbb szétrepeszti annak ércfalait.

Ilyen elzárt kazán volt eddig a magyar parlament s az uralkodó párt, amely mesterségesen elzárta a szelepet, örvendő konstataálta, hogy ez a parlament magyarságában egységes s nyoma sincsen benne a nemzetiségi törekvéseknek, a melyek az állam egységét és magyarságát veszélyeztetnék. Ebbeli örvendezésüket nem zavarta meg az a tagadhatatlan tény, hogy ez alatt az országban folyton terjedt a nemzetiségi eszme, terjedt pedig nemcsak számszerűleg, de államveszélyes voltában is, mert a túlzott követelések, az igaztalan panaszok a parlamentben szóhoz nem juthatván, nemcsak az országban hozták forrongásba a kedélyeket, hanem utat törtek maguknak a külföldre is, ahol a legképtelenebb vádak is könnyen hitelre találtak, hisz a külföld, ha tartózkodással fogadta is a panaszokat, azoktól az igazságot mégsem tagadhatta meg egészen, mert hiszen látta, hogy a panaszokó képviselője hiányzik az ország parlamentjéből, tehát törvényes uton nem érvényesülhet.

Hasztalan hangoztattuk, hogy nálunk a nemzetiségek nem panaszkodhatnak elnyomatásról, mert a politikai jogositványoknak a nemzetiségek éppen úgy részesei, mint a magyarok, azt mégsem tagadhattuk, hogy a hatalom ezeknek a politikai jogositványoknak törvényes és szabad gyakorlatát mesterségesen korlátozza és meghamisítja, amit megtett ugyan a magyar választókkal szemben is, de a külföld csak a nemzetiségi választók elnyomatását látta, mert a magyarok nem vitték panaszukat a külföld piacára, a kormány pedig óvakodott a nemzetiségek elnyomatását azzal menteni, hogy hasonló elnyomatásban van részük a magyar választóknak is.

Ezt az általános elnyomatást, a politikai jogoknak ezt a kijátszását Széll Kálmán megszüntetui igéri, a törvény, jog és igazság nevében tiszta választásokat helyez kilátásba, melyeknél minden választó szabadon követheti lelke meggyőződését s ime már az ígéretre is mozgalom támadt a nemzetiségek körében, hogy törekvéseik

érvényesítésénél ők is rálépnek az egyedül helyes, egyedül törvényes utra: fölveszik a parlamentben a küzdelmet. Ez már maga is hatalmas cáfolatát képezi annak a rólunk nagy hatással terjesztett vádnak, hogy a magyar erőszakkal igazza le a más nemzetiségű polgárokat, mert hisz ime a törvényes jognak általános érvényesülése mellett nekik is nyitva az ut az érvényesülésre.

Azt mondják ugyan a régi rendszer hívei, hogy kár azon örvendeni, hogy a nemzetiségek fölhagynak a passzivitással s fölveszik a parlamenti nyílt küzdelmet, mert azért nem fogják letenni a régi fegyvert sem és folytatni fogják e mellett az alattomos agitációt is. Csakhogy az a régi fegyver rögtön elveszti ám a metsző élet, mihelyt az ujat kezükbe ragadják. A nyílt parlamenti küzdelem s az alattomos agitáció oly fegyverek, a melyek egymást kizárják. Az alattomos agitátornak ugy idehaza, mint a külföldön méltán a szemébe vágthatják, hogy: „elfoglaltad a helyedet a parlamentben, sorold föl ott a panaszaidat, mert ott van annak a helye; ha ott érvényesülni nem tudsz, dacára annak, hogy a többivel egyenlő a jogod, ez csak azt bizonyítja, hogy nincsen igazad.”

A parlamenti küzdőtérnek megvan az a sajátsága, hogy ott az igazság sokáig elnyomva nem lehet, föltéve természetesen mindig, hogy annak összeállításában a nép valódi akarata nyilvánul. Azért legyenek bár a nemzetiségek a magyar parlamentben örökös kisebbségre kárhóztatva, amint hogy a népesség aránya szerint többséget nem is képezhetnek, mégis kétségtelen, hogy jogos törekvéseik érvényesülni, törvénytelen sérelmeik orvosoltatni fognak. Mert az is egyik hazugsága volt a Tisza-Bánffy rendszernek, hogy valódi sérelmeik a nemzetiségeknek nem voltak.

Ennek a rendszernek a kezében a legeszményibb célt is sárral fecskendezték be az alkalmazásba vett eszközök. Amint az államveszélyes szociális mozgalommal szemben nem volt ennek a rendszernek egyéb fegyvere az erőszaknál, amely a gyommal együtt égette a nemes gyümölcsöt, ugy a nemzetiségekkel szemben is

Tessék figyelni!

Löwy Miksa

rőfös- és divatárú üzletében

PÉCSETT,

Irgalmasok-utca 6. sz.

Olcsóbb, szebb és jobb mint bárhol.

Mosó kelmék
8, 10, 12, 14, 16 kr.
Atlasz-Satin
19, 21, 24 kr.
Argol Sefir
16, 18, 20 kr.
Francia Brokat
előbb 50, most 18 kr.
Ruhaszövetek
16, 18, 22, 24 kr.
Credé Sz-Vászon
3, 3-30, 3-50, 4 frt.
Magyar Vászon
3-50, 3-75, 4 frt.
Kanavász
3, 3-50, 4 frt.
Piros paplan
1-60, 2, 2-40 frt.
Cachmir paplan
3-60, 4 frt.
Chiffon
4, 4-50, 5, 5-50 frt.

Tessék figyelni!

Szarvashoz

czimzett üzletben

PÉCSETT,

Irgalmasok-utca 6. sz.

lábbal tiporta a törvényt s az államellenes törekvések elfojtásának ürügye alatt elnyomta az egyén természetes és törvényes jogait is.

Ha ez ezután másként lesz s a parlamenti küzdelemben résztvevő nemzetiségi képviselőknek sikerülni fog választóik jogos és méltányos törekvéseit érvényre juttatni, az sokkal nagyobb áldás lesz az egységes magyar államra nézve, mint a Tisza-Bánffy rendszer egységes magyar parlamentje, a melyben egyetlen nemzetiségnek sem volt szószólója s így a valódi sérelmek orvoslásáról sem lehetett szó.

Akármilyen agitációnak csak úgy lehet fogantatja, ha igazság rejlik benne, azért csak az agitátorok malmára hajtja a vizet az, aki elzárja az utat igazságuk kimutatására. Az államéletben érvényesülésre törekvő igazságok kifejtésére pedig alkotmányos államban első sorban a parlament a törvényes forum, azért mindig jobb az olyan parlament, a melyben a nemzet minden osztálya ki van jegecesedve, mint az olyan, a melyet az ellentétes irányzatok mesterséges kizárásával tettek egységessé.

Hírek.

Pécs, 1899. július 26.

Történet egy szalmaözegegyről.

A nélkül, hogy bárminő kommentárokat óhajtánánk fűzni, egyszerűen adjuk az alábbi három levelet, a melyek lapunk egy barátjának kezei közé kerültek s a melyeket ő hozzáuk beküldött annak illusztrálására, hogy mennyire ravaszok az olyan asszonyok, a kik szalmaözegegyeket hagynak Pécsen.

A levelek a következők:

I.

Kedves Anna!

Már elutazásom előtt föl akartam tární szívemet neked, a ki a legjobb, helyesebben mondva, egyetlen barátném vagy. Valami ál-

szemérem azonban visszatartott attól, hogy szóba hozzam ezt az ügyet, a mely — mióta Pécsről elutaztam — sem éjjel, sem nappal nem hagy nyugodnom és hogy téged kérjelek arra a nagy szivességre, melyet bizonyára nem fogsz megtagadni.

Bizonyára nem kell téged arról biztosítanom — a mit te kedves barátném, ki elég gyakran megfordulsz nálunk, úgy is tudsz — hogy a féltékenységre semmi hajlandóságom, de legkisebb okom sincs. Férjemet egyáltalán nem tartom ugyan szeplőtelen angyalnak, tudom azonban, hogy jobb mint a legtöbb férfi. Avagy talán a flegmájával függ össze ez az erénye?

Eddigél legalább nem szolgáltatott nekem okot panaszra és ha most egy kicsit mégis félek, ez csak azért van, mert arra gondolok, hogy a szalmaözegegy uraknál, ha legszolidabb elveket vallják is, a szórakozási vágy könnyen szülhet bünt. Olyan nagy városban, mint Pécs, sok a csábítás és a rossz példa. Tudom, hogy a férjem utólag mély megbánást fog érezni és hogy a jövőben sohasem lesz képes önmagának megbocsátani, ha engem megcsalt. Inkább tehát az ő érdekében történik, amikor arra kérlek, hogy minden feltűnés nélkül kísérelj meg figyelmesen és ha valami gyanust észlelnél, ird meg nekem azonnal; esetleg táviratozz. Azaz a kifogással, hogy egy kicsit a háztartásban akarsz körülnézni, kívánságomat igen könnyen teljesítheted.

Ismételten kér erre vizontszolgálatra mindenkor kész és igaz barátnéd

Margit.

II.

Kedves Margit!

Sokáig gondolkoztam, illő-e megtennem azt, a mit te kívánsz tőlem. Gondold meg, hogy nem kis dolgot kívánsz. Azt akarod, hogy jó hírnevemet kockáztassam. Mert minden lépését egy olyan asszonynak, a kit a sors egy kereskedelmi utazó feleségévé tett, pontosan megfigyelik az emberek és minden cselekedetét helytelenül magyarázzák.

Aggályaim azonban nem voltak oly erősek, mint az az óhajtásom, drága Margitom, hogy neked szivességet tegyek és így elhatároztam, hogy meglessem az uradat. Már most is mondhatom azonban, hogy kár a fáradságért. Olyan az élete, mint egy óra járása. Üz-

Sirja felett csendes béke
Szép virágja kivirágzott;
De a sirban nem feküdt már
Egy porszemnyi se testéből —
Csendes béke szép virágja
Elhalt volna erejétől!

Pedig megélt s haszna is volt.
Ha több nem is, az is elég:
Nem csúfítja már szégyenfolt
Ős Budavár Szent György-terét;
Nincs ott többé Hentzi szobra,
Siremlék lett, hogy elvitték —
Majd alatta nyugszik ő is:
Igy remélték, így is hitték.

És keresték mély sirjában,
Hova egykor eltemették;
De hiába, nem találták
Porladásnak indult testét.
Csak egy csont se volt belőle,
Egy porcikája sem maradt;
Ugy elmúlt, semmivé lett
Alig egy félszázad alatt!

Hentzi eltűnt!... Ez a két szó
Igazságos végítélet;
Bizonyítja nagy hatalmát
A magyarok Istenének.
A ki adáz ellensége
Volt e népnek, e hazának:
Ugy eltűnt a semmiségbe —
Csontjaira sem találnak!

Honthy István.

A „Pécsi Figyelő“ tárcája.

Hentzi eltűnt...

Hentzi eltűnt!... Ez a két szó
Igazságos végítélet —
S bizonyítja nagy hatalmát
A magyarok Istenének.
Hentzi eltűnt mindörökké;
Csontjaira sem találnak.
Nem nyújtott a mély sir gödre
Védelmet haló porának.

Hentzi eltűnt!... S megdöbbennek
A zsarnokság rabszolgái.
Sirja felett hát hiába
Nyíltak a harc vérrózsái?!
És hiába áldozták fel
Hantjain a szabadságot;
Semmivé lett, a ki egykor
E hazának annyit ártott!

Szobra ott állt szégyenünkre
Ős Budavár közepében.
A magyar csak szemlesütve
Mehetett el közelében;
Az a hideg vas alkotmány
Ugy égette szívét, arcát —
S kigúnyolta ősi jussát
S ezt a szent szót, hogy: szabadság!

S a mikor az ő emléke
Itt állt, kiket meggyalázott,

letén kívül nem ismer más időtöltést. Igazán irigylésre méltó asszony vagy! Csókol számtalanszor őszinte barátnéd

Anna.

III.

(Tíz nappal később.)

X. Anna asszonynak...

Teljesen igaza volt önnek, a mikor eleinte nem akarta kívánságomat teljesíteni. Amit jó hírnevéről irt, az is bevált. Hogy is tehettem föl, hogy ön — irántam való barátságából — ily nagy áldozatra kész lesz?

Óvatos asszony vagyok és nemcsak a férjemet figyeltem meg ön által, hanem önt is másvalaki által. Tudom, hogy ön a férjemen tegnapelőtt a sétatéri kioszkban volt; tudok még egyebet is, mást is, amit azonnal megírok az ön férjének, ha rögtön abba nem hagyja az én férjem »megfigyelését«. Ennek az urnak majd élőszóval fogom elmondani nézetemet, a miről már eleve értesitem önt.

Egyebekben önt megillető tisztelettel vagyok

Margit.

Naptár 1899. július 27-én.

Naptár: csütörtök, július 27. — Róm. kath.: Pantaleon. — Prot.: Pantaleon. — Görög-kel.: (jul. 15.) Julitta. — Zsidó: Ab 20. — Nap két 4 óra 34 perckor; nyugszik 7 óra 38 perckor. — Hold két 9 óra 59 perckor este; nyugszik 10 óra 50 perckor dél-élt.

Időjárás. Kilátás a központi meteorológiai intézet jelzése szerint: meleg eső, zivatarok, hőszűlés várhatók.

Katonai felülvizsgálat a vármegyeházán d. e. 8 órakor.

Térzene az Erzsébet királyné sétatéren 6—7 óráig este.

— (Térzene.) A cs. és kir. 44-ik gyalogezred zenekara holnap (csütörtökön) délután 6-tól 7 óráig térzenét tart az Erzsébetkirályné-sétatéren. A térzene műsora a következő: 1. »Báró Fejérvary«; induló, Müller-től. — 2. Előjáték Wagner Richard »Parsifal« című operájából; nagy ünnepi nyitány. — 3. »Fiora« keringője a »Királyfogás« operettből, Kontitól. — 4. »Szevillának szép leánya«, induló Cibulkától. — 5. »A kőablakocská«, gyorspolka Mazaliktól. — 6. »Olasz virágok«, Stasny olasz operájából egyveleg.

Becsületszó.

Bordó-butorzatú elegáns és izlésesen rendezett szalonjában egyedül és gondolataiba mélyen elmerülve ült a mindenki által elkényeztetett, excentrikus szép asszony: nádasdi Náday Kornél földbirtokos és városi képviselő neje.

Nádayné nagyon kedvelte kis szalonját. Igen sok tárgy volt benne anélkül, hogy túl lett volna halmozva. A stilizált rendtelenségben finom izlés nyilvánult. Az antik virágállványok tele voltak rakva virágokkal és köztük néhány bódító illatu tubarózsa díszelgett. Csak úgy ringott a virágillat a kis szalon levegőjében.

Nádayné asszony sugártermetű, karcsu, elegáns megjelenéssel. A fekete haj látszólag hanyagul fésülve. Az ábrándos kék szemekre mintegy ködfátyolul hajlanak rá a hosszú fekete szempillák. Piciny piros ajka félig nyitva, láttatni engedi a vakító fehér gyöngyfogsort. Lassan pihegő keble és testének egész tartása fáradt és bágyadt.

Csendes minden körülötte és csak időközönként hallatszik nesz, midőn a félig nyitott ablakszárnyakon át a szél lebegteteti a nehéz bordó-plüs függönyöket.

Ugy látszik, mintha gondolatai messze, távol járnának, lelke mintha el volna telve valami különös hangulattal. Ujból előveszi azt a kis illatos levélkét, átfutja annak tartalmát, a mely oly boldoggá tevő és aztán ajkához emelve, csókjaival borítja. Egyszerre sóhal száll el ajkáról, pihegő keble sebesebben ziháj

— **(A vártemplom veszedelem- ben.)** Valami három héttel ezelőtt egy rövid kis hír jelent meg lapunkban. Arról szolt, hogy egy köteg vastag vörös rézhuzalt talált a rendőség, a mely valószínűleg lopásból származott, tehát felhívtuk az esetleges károst, hogy jelentkezék a rendőségen. De a káros csak nem jelentkezett, pedig a talált tárgy értéke vagy 50 frtot kitett. *Selényi Antal* rendőrbiztos ismert ügybuzgósága azonban még se hagyta elaludni e dolgot s mint az eredmény megmutatta, előre nem látható károkat előzött meg. A rendőrbiztos addig puhalt, míg nyomára jött, hogy a talált rézhuzalhoz hasonló másik köteget egy *Janisch Károly* nevű fiatal bádogoslegény árusít a zsbárosoknak. Tegnap este azután le is tartóztatta *Janischt*, a ki kezdetben mindent tagadott, de később a keresztkérdések súlya alatt bevallotta, hogy mindkét köteget ő lopta el, még pedig a vártemplom padlásáról. Mint bádogoslegénynek, valami kis javítani valója akadt a vártemplom padlásán, a hol feltűnt neki a templom két sarkán álló villámhárítót a padláson összekötő, mintegy huszonhét méter hosszú vastag vörösréz fonal. Ismervén ennek értékét, a mi legalább is száz forintot kitett, elvágta azt a két végén s aztán két külön, 11 és 16 méternyi darabra szelvé az összesen 27 méter hosszú huzalt, összecsavarta s úgy lopta le a padlásról. Mikor el akarta adni az egyik köteget, póruljárt vele, mert rajtacsípték volna, ha el nem dobja magától egy utcában, a hol aztán megtalálták s bevitték a rendőségre. Ez szolgáltatott alapot a nyomozáshoz, mely ime most kiderítette a vakmerő lopást, a minek révén a tolvaj nemcsak tekintélyes kárt okozott, de a legnagyobb veszedelemnek tette ki a pécsi székesegyházat. Mert a villámhárítókat összekötő huzal hiányozván, nagyon könnyen megtörténhetett volna, hogy *esetleges villámcsapáskor tűzveszedelem éri a templomot s menyerombolja a villám*, mert a villámhárítók nem mű-

kódhettek a huzal hiánya miatt. Tehát ez esetben kétszeres elismeréssel kell adoznunk a nyomozást vezető rendőrbiztosnak, kinek fáradhatatlan ügybuzgalma nemcsak egy egyszerű lopás tettesét nyomozta ki a jelen alkalommal, hanem előre nem látható nagy veszedelemtől mentette meg a székesegyházat és a benne levő műkincseket.

— **(Polgári tornaegylet.)** Ily című új tornaegylet alakult legutóbb városunkban. Tagjai képzett és ügyes tornászok, kik a Pécsi Tornaegyesületből váltak ki s alakítottak maguknak külön egyesületet. A Polgári tornaegylet — mint ilyen — a pécsi önkéntes tűzoltóságnak augusztus 6-án az Abbáziában tartandó nagy nyári ünnepélyén mutatkozik be először a közönségnek.

— **(Helyszini szemle.)** Az új katonai gyakorlótéren folyó hó 31-én helyszini szemle lesz. A helyszini szemle tárgyát a gyakorlótér vízfolyásának vezetésére szükséges átereszt fogja képezni. Tudvalevőleg a makáraljai dűlőbeni új katonai gyakorlótér egy része vizenyős s ennek vizmentesítése végett szükséges egy átereszt építése, melynek folytán a terület megszabadul mocsaras jellegétől.

— **(Öngyilkosjelölt aggastyán.)** Váci János göröcsönyi lakos, a napokban öngyilkossági szándékkal marólugot ivott. Alig kezdtek azonban a mérgezés tünetei mutatkozni, a házbeliek ellenszert adtak neki, mitől a 82 éves aggastyán annyira jobban lett, hogy most már minden veszélyen túl van. Hogy mi vitte a végzetes szándéokra az öreg embert, azt nem tudni, mert szándékának okáról mit sem akar elárulni.

— **(Elgázolt kis fiu.)** Szellős István, pécsi lakos fuvaros, ma délelőtt a kismakár-utcában elütötte kocsijával *Freistein Mór* póstaszolga 6 éves fiát, ki több gyerekpajtásával a kocsin játszadozott. A kocsin azonban oly lassan haladt, hogy a fuvarosnak

még elég ideje volt a lovakat megállítani, úgy hogy a kis fiúnak szerencséire az ijedtségen kívül más baja nem történt. Szellős István nem terheli a felelősség, mert a mint a kis *Freistein* pajtásai is vallották, a gyerek csupa pajkosságból szándékosan ott ugrált a lovak előtt.

— **(Tűz.)** Töttösön a napokban *Petőc József* ottani lakos istállója eddig ismeretlen okból kigyulladt. Tekintve a nagy szárazságot, a tűz nagyon gyorsan terjedt, de mindamellett sikerült a lakóházat — melybe szinte belekaptak a lángok — megmenteni attól, hogy a tűz martaléka legyen. A megégett istálló okozta kár körülbelül nyolcvan forintra tehető.

— **(Furcsa betörés.)** Iván István gyódi lakos tegnap azt panasolta a községi elöljáróságnak, hogy amint szőlőjéből reggel hazaérkezett, szobájának ajtaját és a szobában volt ládáját feltörve találta, melyből azonban sajátságos módon mi sem hiányzott. A tettesek valószínűleg pénzt reméltek találni s csalódva, az egyéb értéktelen ruhaneműeket nem bántották, vagy pedig az is lehetséges, hogy munkájuk közben megzavarta őket valaki. Az ismeretlen betörőket nyomozzák.

— **(Elsikkasztott községi pénztár.)** A tolnamegyei Szemecsehehi község pénztárát néhány év előtt elsikkasztotta *Kunosi Ármin* jegyző. A mikor észrevették a dolgot, a jegyző lemondott állásáról. Példáját követte *Huber Lajos* községi bíró és *Forner János* pénztáros is, a kik felelősséggel tartoztak a könnyelmű ellenőrzésért. A megyei alispán nem fogadta el a lemondást, a jegyzőt hivatalvesztésre ítélte, a bíró és pénztáros ellen pedig fegyelmi vizsgálatot rendelt el.

— **(Fülbevaló és egészség.)** Régi babona, hogy fülbevalót hordani egészséges. Ezért az ókorban férfiak is hordtak fülbevalót, ma már csak a hölgyek hordják ezeket a haszontalan fityegőket, melyek nem is szépek és

és egy név röptül ki akaratlanul is, alig hallhatóan suttogva . . .

A hódithatatlan, irigylendő (*Náday Kornél*) szigorú asszony szeret? talán imád? vagy talán csak szeszély?!

Nem, ez nem szeszély, ő szeret, bár férje jó, előkelő, gazdag és rendkívüli módon szereti és bálványozza.

A kis levélke *Tarnay Iván* főhadnagytól érkezett, melyben az bevallja forró, szenvedélyes és mély szerelmét. Vakmerőségeért bocsánatot kér, de tovább már nem bírta volna elviselni e romboló és öldő kinokat és lájdmait ezáltal enyhítve érzi. Arra kéri, hogy a mai kaszinó-estélyen okvetlenül jelenjék meg, ő is ott lesz.

Nádayné most azon töprenkedett, hogy vajjon nem volna-e jobb elmaradni az estélyről, mert nagyon félt a *Tarnayval* való találkozásról. Előérzete rosszat sejtett. De mit szólna akkor a világ? Mégis csak el kell mennie. Hisz ő is annyira szereti azt a daliás szép huszártisztet. Lázás szenvedélyvel szereti már az első perctől fogva, midőn meglátta és azóta szüntelenül ő rá gondol, kinek átható tekintete egy pillanatra sem tűnik el szemei elől. Mindig és mindenütt csak őt látja. Ő tölti be most egész lényét. Ő rabolta meg nyugalmától és — szívetől. Érzi, hogy nem tud nélküle élni.

Tarnay igen rokonszenves és szeretetre méltó férfiú. Magas és szabályos méretű, kifogástalan alak, oly előkelően szép. Arca olyan kedves és a mellett férfias volt. Fekete nagy szemei, fürtös fekete hosszú haja, de különö-

sen szép bajusza, melyet rendkívüli nagy gondal ápol és tiszta arca minden hölgynek imponált. Sorba hódította a női sziveket. Udvarolt minden szép asszonynak és lánynak, de szeretni, eddig még senkit sem szeretett. Pedig hányan versenyeztek már szíveért.

Nádayné ezt igen jól tudta és ez hizelgett is hiuságának.

Fejét oly nehéz és kábultnak érzé, hogy akaratlanul is elszunnyadt. Kezei erőtlően hanyatlottak le és a kis levélke a földre esett.

Alig néhány percre rá halk kopogás hallatszott és az ajtón *Kovács Sándor*, *Irén* édesatyja lépett be. Látva, hogy leánya *Morfeus* ölelő karjaiban van, vissza akart fordulni, azonban figyelmét nem kerülte ki az a kis levélke, mely leánya lábai előtt feküdt. Lábujjhegyen közeledett, felvette a levelet és mohón, mindinkább fokozódó kíváncsisággal olvasta annak tartalmát és midőn végig olvasta, visszatette oda, a honnét felvette és gyorsan, de nesztelenül távozott a nélkül, hogy valaki ott létéről tudomást szerzett volna.

Rögtön kocsiba szállt és a kuszarnyához hajtattott, a hol felkeresté *Tarnayt*.

Távozása előtt még egy pillantást vetett lányára és látta, hogy annak gyönyörű arcán mily édes mosoly ül.

Midőn *Nádayné* felébredt, megütközve vette észre, hogy a levél a földön van. Hirtelen felkapta és keblébe rejtette. Mily szerencse, hogy nem látta senki — gondola magában. Pedig, ha tudná! Mintegy álmóttasan tekintett maga körül, majd az előszobában

erős léptek zaja hallatszott s mindjárt rá kopogtak az ajtón.

— Szabad! — szolt *Nádayné*, miközben gyorsan összeszedte magát. Az ajtó kinyitott és a küszöbön *Náday* magas, arisztokratikus alakja jelent meg.

Náday csodálkozva nézte nejét. Hogyne! Hisz két óra előtt, midőn együtt ültek az ebédnél, még oly pirosak voltak orcái és most? . . .

— Mi bajod *Irén*? Légy őszinte hozzám! Hisz arcod oly sápadt, talán betegnek érzed magad? Ugy azt tanácsolom, hogy ma este ne menjünk a kaszinói estélyre, bármennyire sajnálom is.

— Óh, édes *Kornél*, nekem semmi bajom, sőt még a szokottnál jobban érzem ma magam. Meglásd, mily jól fogok este kinézni.

— Szívesen beleegyezem, de félek, hogy megbetegszel majd. — A viszontlátásra édes, nyolc óraker itthon leszek érted, — szolt *Kornél* nejét homlokon csókolva és azután távozott.

Nádayné most boudoirjába ment, magára zárta az ajtót és kikészíté toilettjét. Segítségül nem hívott senkit, egyedül kívánt lenni.

Izgatott és nyugtalan volt és az a kis zakatoló gép úgy vert belsejében, mintha csak szét akarná robbantani. Hisz este látni fogja őt, ki beszélni fog neki édes, örök szerelemről. Táncolni fog vele és érzi majd perzselő lehetét. Óh, de boldog lesz majd akkor és szívesen halna úgy meg az »Ő« karjaiban.

Hozzáfogott az öltözködéshez, melyet ma

sokszor az egészségnek is kárára vannak. A legtöbb anya siet, hogy kis leánykaja fülét tüzes tűvel kifurja vagy kifurassa, de ez a tű sokszor nem tiszta és egyébként is megtörténhet, hogy por és piszok hatol a sebbe, ami nehezen gyógyuló gyuladást okoz. Ha a gyermek füle folyik, az anya, ha a füle még nem volna kifurva, gyorsan fülbevalót huzat beléje, hogy meggyógyuljon. Pedig a józan ész azt parancsolná, hogy az esetleg már meglévő fülbevalót is azonnal távolítsa el. Mert a fülbevaló sohasem gyógyít, hanem olyan esetekben, ahol a fülbevaló hordozója valami fülbajban szenved, ezt még csak jobban elmérgesíti.

— **(Névmagyarosítások.)** *Haragovits* Flórián szigetvári illetőségű kaposvári lakos vezetéknévénél *Hunyadi*-ra és kiskoru *Stern* Ármin pécsi illetőségű ugyaníttani joghallgató vezetéknévénél *Sárkány*-ra kért átváltoztatása belügyminiszteri rendelettel megengedett.

— **(Sötét bűn.)** A rendőrség tegnap sötét bűnnek jött a nyomára. *Steiner* Helén, bűsüi illetőségű, harminc éves cselédeány ugyanis, hogy titkos szerelme gyümölcsét napvilágra ne hozza, valami varázsitalt ivott s gyermekét idő előtt életétől megfosztotta. A magzatot egy rongyba burkolva ágyába rejtette, de beteggé levén, tette kitudódott. Ot magát egyelőre kórházba kellett szállítani s majd ha meggyógyul, akkor fogják kérdőre vonni sötét bűneért.

— **(Lezuhant ablak.)** Hogy ablakokat éjjelre nem tanácsos nyitva hagyni, mutatja az az eset, mely az éjszaka történt a Király-utca egyik házában. Egy nyitva hagyott ablakot ugyanis az éjszakai nagy szél levért a ház egyik emeleti lakásának egyik szobájáról. Az ablak — szerencsére — nem okozott balesetet, de összezúzva esett szét a földön. Az illető szoba lakói pedig egész reggelig kénytelenek voltak hallgatni a szél zúgását a most már valóban nyitva álló ablak miatt. A

leesett ablak üres keretét bevitték különben a rendőrségre s az még most is ott pihen.

— **(Ragadós kezű péklegény.)** *Binder* Mátyás, egy Nyitramegyéből Pécsre származott péklegény, mikor reggelint a szállodákba, vendéglőkbe és kávéházakba vitte a süteményt, felhasználta az alkalmat s amit elért el is lopott. Így a *Mátyás király*-ból, a *Royal*-kávéházból, a *Frieszt*-féle és a *Dürnbacher*-féle vendéglőkből lopott el abroszokat, poharakat és evőeszközöket. Ma azonban rajtacsípték a *Mátyás király*-ban, midőn éppen egy asztalterítőt akart ellopni. Az Erzsébet-utca 18. szám alatti lakásán a megtartott házkutatás alkalmával egész sereg lopott tárgyat talált a rendőrség. A ragadóskezű péket át fogják szolgáltatni az igazságszolgáltatásnak.

— **(Jégeső.)** Ugy látszik, az a nagy szélvihar, mely az éjjel a levegőt alaposan lehűtötte, nagyobb kiterjedésű vidékeken végigvonuló zivatar utóhatása volt. Ezt mutatja legalább az a tény, hogy több helyütt voltak tegnap felhőszakadással és jégveréssel járó zivatarok. A zivataros idő a Balaton felül jött és például Sárbogárdra nagy jégesőt hozott. A tojásnagyságú jég nagy kárt tett a szőlőkben és gyümölcsösökben is.

— **(Halálos baleset.)** Halálos baleset érte Zágrábban *Stankovics* Gyula ottani lakos fiatal, huszonhat éves feleségét. *Stankovics*né, kinek fivére a pécsi 44-ik gyalogezred önkéntesei között szolgál, egy petróleumlámpát borított fel véletlenül s a meggyuladt kőolaj ruhájára ömlővén, azt lángba borította s a fiatal asszony igen súlyos égési sebeket szenvedett, melyekbe két napi haláltusa után bele is halt. Temetése tegnapelőtt volt Zágrábban óriási részvét mellett.

— **(A sikkasztó levele.)** *Ungváry* Károly, a Somogyvármegyei Takarékpénztár megszökött könyvelője Amerikából több leve-

rendkívüli gonddal teljesített. Mindenáron még jobban tetszeni akart Tarnaynak és midőn már készen volt, meglegedetten mosolygott a tükörbe.

Magas, karcsu alakját fekete uszályos moiré antik ruha fődte, mely egy kevéssé decoltálva volt. Hajában, mely divatosan volt feltűzve, egy gyémánt diadém ragyogott. Valóban remekül nézett ki.

* * *

A kaszinói táncterem fényes, sima parkettjén vigan és élénken csevegve jártak fel és alá a vendégek.

Midőn *Náday* Kornél nejével karján, ki ma észbontó szép volt, belépett a terembe, egyáltalánosságban elhangzott *ah* hallatszott.

Nádayné az ő megszokott bájos mosolyával viszonzta a férfiak köszöntését, kik szinte kört képeztek körülötte; míg ellenben a hölgyek titkon kritizáló irigy szemmel nézték.

A zene az adott jelre játszani kezdett és a párok táncra kerekedtek.

Nádayné rendkívül sokat táncolt, ő volt az est fénypontja: a bálkirálynő! Egyik táncos karjából a másikéba esett, de az igazi táncos, a kire oly epedve várt, az még nem jött hozzá. Pedig ott volt az is.

Nádayné mindig növekvő reménységgel, de fokozódó fájdalommal várta Tarnayt. Nem jött. Mennyi kínt kellett kiállnia!

Miért nem jön hozzám? Miért kerül ily feltűnő módon? Talán már nem szeret? Hát olyan könnyen lehet feledni?! Nem, ő mégis szeret! . . . Igen! . . . érzi . . . Hát akkor

miért nem jön? Vagy csak talán játszott volna velem?

Nádayné már cserben hagyta türelme. Izgatott és ingerült volt. Felébredt benne a hiúság, a megsértett önértet. Legjobban szeretett volna most egyedül lenni és kisírni fájdalmát.

Egy hirtelen fordultnál szemben találta magát Tarnayval, ki feltűnő módon rosszul nézett ki. Arca halvány, szemei beesettek. Látszott rajta, hogy lelkileg szenved.

Néhány pillanatig szó nélkül néztek egymás szemébe, míg Tarnay megkezdte a társalgást. Karját nyujtá *Irének* és kivezette az előcsarnokba, ahol tanuk nélkül beszélhetnek egymással.

Tarnay szokatlan melegséggel beszélt és midőn így nézi ezt a gyönyörű szép asszonyt, szívét valami örületes vágy ragadja meg. Közelebb hajol hozzá, megfogja kezét és érzi, mint remeg az az övében. Ez érzelm hatása alatt meglepedkeznek mindenről, nem bántja őket a lelkiismeret szava, ők csak a szív hangját érzik.

Iván forrón, hévvel ragadja meg az *Iré*n karcsu derekát és lázasan, szenvedélyesen öleli át, de a másik percben már, mintha most ébredne édes álmából, gyöngéden eltaszítja magát az asszonyt és fájdalmas, bánatos hangon ezt kiáltja neki:

— Nem, nem akarom összetépni becsületét!

— Édes atyja becsületszavamat bírja, ki tud mindenről, mert olvasta levelem, hogy kerülni fogom Önt. És ez az oka, hogy nem

let irt ujabban Kaposvárra, még pedig olyképen, hogy ugyanazt a levelet több példányban lemásolta s többeknek küldötte el. A levélben azt írja *Ungváry*, hogy Amerikában állami szolgálatba lépett s az Egyesült Államok egyik hajóján, mely a mexicói vizeken jár, másodmérnök lett. Az állása azonban csak addig tart, míg a háboru a filippinókkal véget nem ér. Igyekszik azonban állandó keresetre szert tenni, hogy családját is kivihesse Amerikába. Szökését azzal indokolja, hogy az általa kezelt váltótárcának már évek óta hiányai voltak, melyek 4800 frtra rugnak; ezen hiány egy részét már elődétől vette át. Miután az igazgató szorosabb ellenőrzést hozott gyakorlatba, félt, hogy e hiánynak nyomára jönnek. Pár hónap alatt gyűjtött össze annyi pénzt, hogy elég volt az amerikai utra. — *Ungváry* tehát nem ismeri be, hogy a takarékpénztárból a 36205 forintot ellopta volna, sőt e vád ellen nem védekezik, mintha tudomása se volna róla. Minthogy pedig *Ungváry* ellen a lopásra nézve a rendőri nyomozat egyéb bizonyítékot szökésénél ki nem derített, mert az, hogy a pénzszekrényhez két kulcsot csinált volna, csak gyanu; s miután a pénzszekrény *Ungváry* szökése után is tényleg kulccsal zárva volt, hir szerint, *Ungváry* családja követelni fogja a bűnvizsgálat birói eszközését, mi egyébként a takarékpénztárnak is érdekében állana, mert összetett bizonyítékok alapján *Ungváry* bűnsége a lopás dolgában is meg lenne állapítható.

— **(Ujabb bűn.)** A rendőrség előtt jól ismert *Bok* Ágostonra, arra a tizenkétéves fiatal gyerekre, kinek valóságos szarkatermeszete van, mely egész sereg lopásra vitte már, ma ismét újabb bűn derült ki. A fiatal tolvaj ugyanis meglopta *Ivanovics* Tódor bolgár kerteszt a ma reggeli piacon, két forintot csenvén ki a zsebéből. Azonban a meglopott ember idejekorán észrevette a lopást s elcsipvén a fiatal tolvajt, felvitte a rendőrségre. Most ki

üdvözöltem előbb, mint csak most. Habár ez nehezemre esik és óriási áldozatomba kerül. Inkább életemmel fizetek, de becsületszavamat katona létemre — nem szeghetem meg. És hogy közelében legyek és mégis oly távol, holnap beadom áthelyezési kérvényem és akkor távol leszek Öntől, de mégis közel, mert gondolatban mindig vele leszek. Nem fogom elfelejteni soha, soha! Hisz nem is tudnám . . . Drága angyali arca be van vésve szívem legmélyebb rejtekébe. Hisz annyira szeretem Önt és szerelmem tiszta és halhatatlan. Hogy szívét megnyerni szerencsés voltam, nálamnál nem létezett boldogabb halandó. De most én vagyok a legboldogtalanabb ember a világon.

Egy elfojtott, mély sóhaj volt erre a válasz. Az a fájdalom, mi most a szép asszony kinézését szánandóvá tette, mélyen megrendítette Tarnayt, ki ebben a pillanatban érezte csak, hogy szerelme mily erős gyökeret vert már. Szerette volna átölelni és egy forró bucsucsókot lehelni édes ajkára, de férfias erővel tartotta magát vissza.

*Iré*n ez alatt nagy változáson ment keresztül. Szívében a Tarnay iránti szerelme mindinkább elmosódott és annak helyét férje iránti szeretete foglalta el. Közben arca a lemondástól átszellemülve látszott. Ugyszólván közönyt érzett annak személye iránt, ki megbabolta eddigi csendes nyugalmától és kiről még néhány perc előtt szentül hitte, hogy örökké szeretni fogja.

— Isten vele! — szólt *Nádayné* halk hangon és kezét Tarnay felé nyujtá, és mielőtt ez megcsókolhatta volna, már eltűnt.

sem eresztik a börtönből addig, míg el nem viszik az aszódi javítóintézetbe, hova való elszállítását már eddig elkövetett lopásai is szükségessé tették.

— **(Rossz hír a gazdasszonyoknak.)** Rossz hírt adunk tudtul a gazdasszonyoknak: augusztus 1-én a cukor után járó fogyasztási adó emelkedik. Mivel pedig az adókat mindenütt és mindenkor a fogyasztókra hártják a termelők, a háziasszonyokra az a meglepetés vár, hogy augusztus 1-jétől kezdve a cukor kilója 6—8 krral drágább lesz. A gondos háziasszonynak, persze csak azoknak, akik megfelelő aprópénzzel rendelkeznek, az juthatna eszükbe, hogy nagyobb mennyiségű cukrot szerezzenek be, hogy hát legalább egyidőre fittyet hányhassanak a fináncnak. Ám ez igen veszedelmes vállalkozás volna, mivel utólagos megadóztatásról is szól a törvény. Augusztus 1-én a háztartásban legfőljebb 10 kiló, az üzletekben legfőljebb 20 kiló cukor lehet, több nem: nem érdemes tehát, hogy valaki cukorba fektesse tőkét. Azért sem érdemes, mert ebbe a cukormennyiségbe azt a cukrot is beszámítják, mely befőttekben és likőrökben rejlik és éppen most kezdődik a nagy befőzési szezon. A háziasszonyoknak engedelmessékedniök kell, a cukor megdrágulása elkerülhetetlen. Egy vigaszuk mégis lehet. Még pedig az, hogy a petroleum csak egy hónappal később, szeptember 1-én lesz drágább.

— **(Honvédzenekar Kaposvárott.)** A honvédzenekar a dandárgyakorlatok egész tartama alatt Kaposvárott marad; az állomásparancsnokság a közönség szórakoztatása céljából elrendelte, hogy a zenekar nyilvános helyeken is játszik. Legutóbb térzene volt a templom előtt; tegnap este pedig a Korona-vendéglőben hangversenyzett a zenekar; holnap térzene lesz ismét a templom előtt, 29-én este pedig a Ferenc József-szálloda éttermében fog játszani a zenekar, melyet igen megkedveltek Kaposvárott.

Egyenesen férjéhez indult, kinek erős migrénről panaszkodva arra kérte, hogy vigye őt rögtön haza.

* * *

Hazaérve, Nádayné a gyermekszobába ment, ott találta egyetlen négy éves kis lánykáját, ki nagy örömmel fogadta.

— Anyuska, drága anyuska, csak hogy már itthon vagy; azt mondotta a Margit szobalány, hogy nem fogsz többet visszajönni, mert én rossz voltam és hogy már elfelejtettél engem is, meg apuskát is. Ugy-e nem igaz? Nem fogsz engem elhagyni soha?!...

E hang gyermeke édes ajkáról mélyen szíven találta és fájdalmasan érinté. Most érezte a lelkiismeret okozta iszonyu fájdalmakat is. Mily sokat vétkezett derek, jó térje ellen, de még többet ártatlan kis gyermeke ellen. Szemei megtelnek könnyel s bűnbánó, lemondó hangon suttozja:

— Nem, édes angyalom, nem hagylak el téged soha! soha! miközben össze-vissza csókolja annak bársonysima arcoskáját és fáradtan a kiállott szenvedésektől hanyatlik gyermeke ágának hófehér párnáira, melyekbe beletemeti lázban égő fejét. Arcát most egy meglegedett boldog mosoly borítja és alig hallhatóan suttozja:

— Nem... nem hagyom el őket... soha!... soha! Ápolni fogom kis gyermekemet és... szeretni... férjemet.

H. Honka.

— **(Árvis-katasztrófa Texasban.)** A texasi Brazos folyó ismételve nagy pusztítást vitt véghez kiöntéseivel, melyeknek ezelőtt 30 évvel több mint száz ember esett áldozatul. A mostani katasztrófa azonban még nagyobb. A nagy árvizet idővel elfeledték és az elpusztított völgyben új telepek keletkeztek, melyekben legnagyobb részben néger laknak. A mostani árviz oly hirtelenséggel tört rá a völgylakókra, hogy ezek közül ezren meg ezren nem voltak képesek idejében magasabban fekvő helyekre menekülni. Ezek az elöntött helyek között képződött szigetekre verődtek össze, hova azonban nagyon nehéz volt nekik segítséget és élelmiszert vinni és így sokan elpusztultak. A vizbefultak száma igen nagy, de pontosan még nem állapították meg. Egy töltesen sok száz embert találtak, kik ott nemcsak az éhhalálnak voltak kiszolgáltatva, hanem az ugyanoda menekült mérges kigyók miatt is nagy veszedelemben forogtak. Az ár több mint husz millió acre, legnagyobb részben gyapottöföldet öntött el. A kárt körülbelül 50 millió dollárra teszik.

— **(A pestis Oportóban.)** A fekete halál réme, ha igaz az, a mit Portugáliából jelentenek, közeleg Európa felé. Az európai kormányok kötelessége, hogy szemben az iszonyu veszedelemmel, a vesztegár és egészségügyi óvintézkedések szigorát megketőztessék. Az oportói Misericordia-kórházban most két spanyol fekszik betegen és elszigetelve és a kórház több orvosa azt állítja, hogy ezek betegsége minden kétséget kizárólag — a fekete pestis. A múlt héten egy hajó kirakodásánál kilenc spanyol gyors egymásutánban valami megmagyarázhatlan betegségbe esett és heten közülök meglepő gyorsan meghaltak. A kilenc spanyol egy rakáson a város egy piszkos utcácskájában lakott és a mikor a második közülök meghalt, a többi a főntemlített kórházba vitték és elszigetelték. A házakat, a melyekben laktak, elzárták és kordonnal vették körül.

— **(Napszúrást kapott.)** Molnár János Lajos szilvási lakos amint a napokban kocsijával végighaladt az országuton, hirtelen lefordult kocsijáról és eszméletlenül terült el a földön. Szerencsére néhány lépésnyi távolban Képes József ugyancsak szilvási lakos követte a kocsijával, ki az eszméletlen embert beszállította a községbe, ahol a gyorsan előhívott orvos konstataálta, hogy Molnár János nagyobb mérvű napszúrást kapott, életét azonban nem fenyegeti veszély. Egyelőre otthon, lakásán ápolják.

— **(Fatolvajok.)** Meszer József pécsi lakos panaszt emelt ma délelőtt a rendőrségnél, hogy tettye-utcai lakásának udvarából eddig ismeretlen tettesek tíz darab hasábfát elloptak. A tettesek úgy látszik a kerítésen jutottak az udvarra s itt is adogatták ki egymásnak a fát, bár a káros mi zajt sem hallott sőt a házőrző kutya sem nyugtalanodott. Most keresi a rendőrség a tetteseket, kik még ebben a kánikulai melegben is fáznak.

— **(Hálátlan kutya.)** Lehocky Antal szt.-lászlói lakos öt éves kis leánya a napokban azzal töltötte idejét, hogy házőrző kutyájukat vajaskenyérral etette. Egy ideig csendesesen folyt a játék, míg csak egyszerre a kutya morogni kezdett s a következő pillá-

natban már megharapta a kisleány kezét, kinek segélykiáltására a szülők még idejekorán értek oda, hogy leánykájukat megszabadítsák a kutyától, mely már a kis leány ruháit kezdte letépdésni. Hogy a hirtelen megvadult kutya nem e volt veszett, azt a megejtendő állatorvosi vizsgálat fogja kideríteni, melynek eszközése végett a járási állatorvos a helyszínére utazott.

— **(A tejes kofák panasza.)** A helyi piacon tudvalevőleg (mint különben minden nagyobb városban) az egyes árusító helyek szakonként meg vannak jelölve, a bevásárlások megkönnyítése végett. Így a tejes kofák egy része a Jókai-téri kis piacra, a nagyobb része azonban ide került a »Nádor« szálloda elé. Ezzel a helylyel most nincsenek meglegedve a kofaasszonyok, mert, amint ma diszes deputációban a főkapitánynak elpanaszolták, mostani helyükön az egész piaci idő alatt ki vannak téve a napnak, mi által az eladásra szánt tej »összemegy«, úgy hogy már a délelőtt kezdetén három-négy litter hasznavehetetlen, savós, félig aludt tejük van a köcsögökben, melyet természetesen senki sem vesz meg. A főkapitány megígérte a kofa-deputációnak, hogy mielőbb gondoskodni fog a helyváltoztatásról. A tejes kofák valószínűleg az irgalmasok temploma előtti térre kerülnek, ahol most a vidéki zöldségárúsok vannak, s ahol nem lesznek majd annyira kitéve a napsugaraknak. A piaci helyváltoztatásról annak idején értesítjük a közönséget.

— **(Gyámpénztári vizsgálat.)** Ma délután tartatott meg a havi pénztári vizsgálat a városi gyámpénztárban *Nendtvich* Andor árvaszéki elnök elnöklété alatt. A vizsgálatban résztvettek a főszámvevő, az árvaszéki számvevő, a tisztü ügyész, a pénztáros és ellenőr s a bizottság a gyámpénztárt a legnagyobb rendben találta.

— **(A pálinka.)** Baka Imre napszámos kelleténél többet ivott valamelyik pálinkásboltban a geberduszából. Ez azután, mikor Baka a Széchenyi-téren hazafelé akart menni, leverte a lábáról, De Baka felkelt. A pálinka ismét eldöntötte. Hanem Baka megint felkelt. S a pálinka újra ledöntötte. És beteljesedett, hogy három a magyar, mert most már nem birt fölkelni s ott maradt eszméletlenül az aszfaltos kocsituton. A rendőrség bevitette a torony alá, hol a hüvösben most is aluszsa még az — igazak álmát.

— **(A m. kir. honvéd főreáliskola pályázata.)** A m. kir. honvéd főreáliskolában betöltendő alapítványi helyre beérkezett egyetlen pályázati kérvény sorsa fölött ma délelőtt döntött az alapítványi véleményező bizottság, melyben Tormai Károly alispán elnöklété alatt Jeszenszky Lajos árvaszéki elnök, Driesz Lajos, Jakab Lajos dr., Komáromy Tivadar, Madarász István dr., Mándy Béla, Margittay Péter, Tirts Rezső, Trsztyanszky László, Wilfinger Pál és mint jegyzőkönyvvezető Vadnai Jenő II-od aljegyző vettek részt. Pályázat az alapítványi helyre csak egy érkezett be, Simonkovits Béla mohácsi lakos kérvénye, melyet a bizottság a honvédelmi miniszteriumhoz fog felterjeszteni. Van azonban egy pályázó a honvéd *hadapród*-iskolában betöltendő alapítványi helyre is, Hoffmann Károly mohácsi lakos, ki kérvényében meg-

jegyzi, hogy esetleg a honvédfőrealiskolai alapítványi helyet töltsék be vele. Azért a bizottság akként határozott, hogy ha Simonkovits Béla bármely oknál fogva az alapítványi hely betöltésére alkalmatlannak találtatnék, úgy a m. kir. honvédfőrealiskola alapítványi helyének betöltésére Hoffmann Károlyt ajánlják.

— **(Talált dohányszelence.)** Szabó József, Zsolnay-utca 20-ik szám alatti lakos, alig tizenkét éves fiu egy ezüst dohányszelencét talált a napokban, melyet ma el akart adni. Kérdőre vonatván, hogy hol vette az értékes tárgyat, nem tudta ezt igazolni s ezért a rendőség kezébe adták. Ott azután kitűnt, hogy a fiu találta a szelencét, melyet Propper Károly kereskedő vesztett el. Az elvesztett szelence jogos tulajdonosához került, a fiatal bűnös pedig egyelőre rendőri gondozás alatt marad.

— **(Annák napja.)** Az Annák, Ninák, Ninusok, Nancsik, Ancsurkák és Pannák ma tartják széles e világon, hol csak a Gergely-féle naptárt használják, névünnepüket. Nálunk, Magyarországon különösen jókedvvel ülik meg e napot. Alig van fürdőhely, a hol az Annák tiszteletére »Anna-bált« ne rendeznének; a vidéki városokban pedig a Ninák, vagy a mandolaszemű, hamis Ninusok ablakai alatt úgy hajnaltájban felhangzik a zene méla akkordja s húzza a cigány, hogy szinte a húrja szakad bele:

Képeddel alszom el,
Képeddel ébredek...

De hát ezer esztendő óta nincs is annyi szép Anna a világon, mint Magyarországon, azért halmozzák el őket annyi kedveskedő névvel. Annának csak az igazi, komoly leányokat nevezik. Ninák már azok a mandola, vagy buzavirág-kék szemű, szép gyermekek, akiknek a lelke olyan hamis, mint a Balaton vize: nem tudhatni, mikor sodorja a legényt veszedelembé. Ninusok azok a pajzánkedvű, aranyos bakfúrok, akik már hosszú ruhában járnak ugyan, de ez még annyira szokatlan nekik, hogy minduntalan megbotlanak benne. Akik szörnyen haragusznak, ha nem tekintik őket nagy leányoknak, de akik már a másik percben oly édesen kacagnak, hogy azt hallva, gyerek legyen a talpán, akinek a szive tüzet nem fog. A Nancsik már férjnél levő harmincas asszonyok, akik a Nina és Ninus elnevezésen túl vannak s akiket ebéd után így szólítanak meg nem éppen udvarias férjeik:

— Nancsi, hozd be a fekete kávémat!

Az Ancsurkákat az égő, fekete szemű oláh fáták közt találjuk meg; a Pannák meg ott a magyar Alföldön azok a szép, bogárszemű leányok, akikről aratáskor így szól az epedő nóta:

»A szögédi öreg szücsnél varrattam a subámat
Panni te!

Szivem Panni, eszem azt a pici piros zuzádat!«

A Pannák már édes menyecskék, akik ezeken a meleg nyári napokon az ebédet viszik az »embör« után, aki a masinába »raki« a kénéket, de akik olyankor durcáskodnak is, mint a nóta mondja:

»Haragszik a szivem Panna,

Ucu te!

Csókot hej, most dehogy adna!«

Az Anna-napi mulatságok között valamikor nagyon híresek voltak, a császárfürdői Anna-bálok, melyeket az ötvenes években Balázs Sándor és Lauka Gusztáv rendeztek, valamint a balatonfüredi Anna-bálok, melyek ismét tényesen divatba jöttek.

Végül megemlékezünk az Annák véd-szentjéről is, aki nem más, mint Szent Anna, Szent Joakim neje és Mária anyja, aki boldog hazassága 20-ik évében adott életet a Megváltó édes anyjának: azért emlékezete nem is a bánat, hanem az öröm napja.

Van nekünk egy közmondásunk is, me-

lyet akkor mondunk az asszonyokra, mikor azoknak úgynevezett nagy kedvük van. Ez a közmondás:

»A feleségem feltette a Szent Anna kontyát«. E mondás használása után azonban rendesen házi zivatar következik be, azért tanácsos azt minél ritkábban használni s inkább csak maradjunk meg ennél a felköszöntőnél:

— Éljenek az Annák!

— **(Lökötök.)** Schusztter Gyula üszöghi lakos udvarából eddig ismeretlen tettesek egy fekete kanca lovat elkötöttek. Hir szerint a hatóság emberei már nyomában vannak a tetteseknek, amennyiben a lopott kancát egy üszöghi embernek az udvarában megtalálták, aki azt vallja, hogy a lovat egy Fesztri Juon nevű kóborcigánytól vette. A lovat elkobozták, a vásárló ember ellen megtették orgazdaság miatt a feljelentést; Fesztri Juon után pedig megindították a nyomozást.

— **(Az aszbeszt versenytársa.)**

Az éghetetlen, könnyű és olcsó aszbesztnek versenytársa akadt. A napról-napra terjedő cellulosa-ipar csinálta ezt a vetélytársat kukoricaszárból. Még csak elgondolni is merészség lett volna néhány esztendeje, hogy a kukoricából kaucsukot, a szárából meg aszbesztet lehet csinálni és ime, ma megtörténik. Tonna számra kerül forgalomba a kukoricaszár metamorfózisa, az aszbeszt ellenfele és nem sok idő múlva erősen le fogja szorítani a tűzállóanyagok árait. Különösen nagy fontossága van ennek a találmánynak abban a tekintetben, hogy könnyű ruhaszöveteket készíthetünk belőlük, amelyek egyrészt biztosíthatnák a tüzzel foglalkozó munkásokat az elégs ellen, másrészt kellemes nyári ruhát szolgáltatnának a turistáknak és fürdőzőknek.

— **(Ellopták a buzáját.)** Dallos

Imre pellérdi lakos, ma délelőtt bent járt a városban, ahová azért jött be, hogy egy zsák buzáját próbaképen megőröltesse. Miután azonban nagy meleg volt s a gazda az uton megszomjazott, betért egyik szigetikülvárosi korcsmába, a honnan kijövet, fájdalommal tapasztalta, hogy a próbabuzát elszerezte valaki a kocsijáról. Persze jelentést tett az esetről a rendőrségnek, mely most erélyesen nyomozza a buzatolvajt.

— **(Megszökött vendég.)** Manojlo-

vits János budaikülvárosi bormérő, panaszt emelt ma délelőtt a rendőrségnél, hogy tegnap este betért korcsmájába egy előtte ismeretlen ember, ki vacsorát és bort rendelt, sőt még egy liter bort is oda készítettett, hogy azt elviszi. Időközben a korcsmárosnak dolga akadt a konyhában, mialatt a vendég magára maradt. Ezt az alkalmat felhasználta az idegen, s mire a korcsmáros visszatért, vendégének csak hült helyét találta. A megszökött vendéget most keresik.

— **(Leghosszabb és legrövidebb napok.)** Londonban és Brémában a leg-hosszabb nap 16 $\frac{1}{2}$ óráig tart, Danzigban 17 óráig, Stockholmban 18 $\frac{1}{2}$ óráig. Péterváron és Tobolszkban a leg-hosszabb nap 19, a legrövidebb nap 5 óra hosszúig tart. Torneában, Finnországban, június 21-én csaknem 22 óráig van lőnn a nap az égen, karácsonykor ellenben alig három óra hosszúig.

— **(Szarvasmarhák királynője.)**

Montana északamerikai állam leggazdagabb asszonya, Collins Nat asszony, a kit messze vidéken csak a szarvasmarhák királynőjének ne-

veznek, mert a legnagyobb marhatenyésztő az egész államban. Collins Nat aranyásónak volt a gyermeke. Mint kis leányt egyszer foglyul ejtették az indiánok. Az egyik törzsfőnök leányának játszótársa, jobban mondva játékszere lett. Több hónapi fogság után kicserélték négy indián fogoly ellenében és visszakerült szüleihez. Ama tekintélyes gazdag nő minden oktatás nélkül nőtt fel. Fogságában megtanulta az indiánok szokásait, nyelvét és ez ismeretei többet használtak neki az életben minden iskolai nevelésnél. A leány ezután több éven át szakácsné volt a Denver és Misszouri folyó fontosabb pontjai közt közlekedő karavánok mellett és tizenkétszer tette meg az akkor ugyancsak hosszú utat, mely akkor nagyon veszedelmes volt, mert alig mult el nap indiánok támadása nélkül. A Misszouri folyónál hallotta, hogy Aldes Galchban gazdag aranymezőket fedeztek föl. A leány és fivérei az elsők közt voltak, kik a három hónapig tartó utat megtették Virginia Citybe, az aranymezők helyén alapított városba. Az okos leány csakhamar látta, hogy a marhatenyésztés által több pénzt szerezhet, mint az aranymezőkön. 18 év előtt kezdte meg új foglalkozását, Az első 18 hónapig ő volt az egyetlen fehér nő csupa indián között. Kilenc év alatt annyira fejlődött gazdasága, hogy elkezdhette a Chicagóba való szállítást és ma ő a legfontosabb személyiségek egyike az Amerikában oly nagy szerepet játszó szarvasmarha üzletágban.

— **(Szerencsétlenség.)** Ma délután félöt órakor a Tettyén Papp István kőbányájában szerencsétlenül járt egy munkás. Keller Istvánnak hívják az illetőt, kire munka közben egy szikla rászakadt s leütötte. A szerencsétlen ember arca és jobb válla s karja összetört. Beszállították a kórházba, hol most élet-halál közt van. A rendőség a baleset ügyében megindította a vizsgálatot.

— **(Pótvásár.)** A kereskedelemügyi m. kir. miniszter megengedte, hogy a Tolnavarmegye területéhez tartozó Ozora községben, a f. évi július hó 3-ára esett, de elmaradt országos állatvásár helyett f. évi augusztus hó 16-án póttállatvásár tartassék.

— **(A toronyalja lakói.)** Egyre szaporodik most azok száma, kik a nagy nyári hőségben némi itallal igyekeznek magukon segíteni a meleg ellen, aztán berugnak, minek segítségével mihamarább bekerülnek rendezvarás és éjjeli csendháborítás miatt a toronyalji kóterbe, mely most a nyári idény bekövetkezte óta soha sincs lakó nélkül. Hir szerint az elmúlt héten nem kevesebb, mint huszonnyolc »váltó«-vendége volt a toronyaljának, kiket este bezártak s reggel utnak eresztettek.

— **(Párbaj köszörületlen kardokkal.)** Furcsa párbaj helye volt pár nap előtt a Bécs melletti »Krapfenwaldl« nevű erdő egy tisztasa. Alexander Lipót 21 éves komptarista és Mayer Vencel 18 éves markör álltak egymással szemben. Mint szekundások Scheinkönig Vilmos raktárnok és Herlicka Károly üzletvezető szerepeltek. Az előzmények is furcsák. E hó 17-én Mayer Herlicka által névjegyét küldte el Alexandernek. Másnap Alexander megkérdezte Majertől a kihívás okát, de nem kapva neki tetsző felvilágosítást,

Mayert — kétszer pofon ütötte. Majer most amerikai párbajt követelt, mibe azonban Alexander nem egyezett bele. Az ellenfelek és segédek hosszas tanakodás után abban állapodtak meg, hogy a »lovagias« ügyet kőszörületlen kardokkal intézzék el. Miután a békitési kísérletek a »vérszomjas« Mayer tiltakozása folytán meghiúsultak, a segédek az ellenfeleket szembeállították — jó nagy távolságra. E bölcs elővigyázat dacára Mayer — nem tudni mily véletlen folytán — a homlokán egy kis karcolást kapott s ezzel a becsületnek elég volt téve. Nem dicsekvéskép, de a történelmi hűség szempontjából megemlítjük, hogy a hősök egyike, Alexander Lipót hazánkfia, amelynyiben szinnyér-váraljai illetőségű.

Pécs szab. kir. város

meteorologiai állomása jegyzetei

1899. július 26. reggeli 7 órakor.

Barometer (redukált) = mm. 61.3 (emelkedő.)
Hőmérsék = 19.6 °C
• maximuma: 25.5 °C
• minimuma: 19.5 °C
Párányomás: 12.4 mm.
Relatív nedvesség: 73.
Felhőzet: 7°
Szélirány s erő: Cirr. SW. NW. NW. 5.
Csapadék 24 órai: 0.6 mm.
Hőszűnyedés, kevés esővel.

Dr. Czirer.

Törvénykezés.

§ Gondnokság alá helyezések. A szegzárdi kir. törvényszék közhírré teszi, hogy Kovács, igazabban Cibán Éva bölcskei lakost és Balog Márton szegzárdi lakos mint elmebetegeket gondnokság alá helyezte.

§ Gyermekegyilkos anya. Régi történet, mely a maga hétköznapi mivoltában kezd már megszokottá lenni s melyben esetenként csak az a különbség, hogy a bűnös neve és a bűntény elkövetésének módja változnak. Hetinác Anna pécsi lakos cselédleány huzamos ideig szerelmi viszonyt folytatott egy itteni legénnyel. A viszony nem maradt következmény nélkül s midőn a leány anyának érezte magát, a legény kerekét oldott s ott hagyta Hetinác Annát gyermekével együtt a faképnél. Folyó évi március 21-én aztán meglepték a szülési fájdalmak a leányt, ki édes anyját szülésznőért küldte. De mire visszatért az aszszony, a gyermek már megszületett, Hetinác Anna vallomása szerint — halva. A megejtett orvosi vizsgálat és boncolás azonban kiderítette, hogy a gyermek élve jött a világra és életképes is volt, halála erőszakos, mit igazoltak a nyakán talált foltok is, melyek arra engedtek következtetni, hogy Hetinác Anna gyermekét megfojtotta. Így került ma a cselédleány a gyermekölés büntetével vádoltnak a pécsi kir. törvényszék elé, mely Hetinác Annát számos enyhítő körülmény tekintetbevételével — de súlyosító oknak tekintve, hogy a leánynak ez már második gyermeke s az első gyermek is születése után félórával meghalt — kilenc havi börtönre ítélte, mely ítélet ellen úgy a vádlott, mint védője, Lauber Rezső dr. pécsi ügyvéd, valamint a kir. ügyész felebbezést jelentettek be.

§ Kílótt a fogát. Végh István és fia Végh Péter együtt kanászoknak Rózsafán. Folyó év elején megtörtént, hogy amint este-

felé behajtották a sertéseket, valami fölött összevesztek, miközben az ifjabbik Végh neki szaladt fokosa nyelével az apjának és alaposan eltángálta. Az apa pedig fogta magát s beszaladt a házba a forgópisztolyáért s ki állt vele az udvar közepébe mondván:

— Most gyere ide kölyök, ha mersz! Lelőlek!

De úgy látszik a kölyökben nagy adag bátorság lakott, mert hirtelen boldogabb végére fordította a fokost s úgy szaladt apjának, ki azonban szintén nem volt rest, hanem öt lépés távolságból rásütötte a revolvert, melynek golyója a fiúnak négy fogát kilőtte. Érdekes, hogy a golyó megakadt ifj. Végh Péter torkán, azonban nemesebb részeket nem sértett, úgy hogy a meglőtt kanász gyerek négy hónap mulva, sajátkezüleg szedte ki torkából a revolver golyót. Ma délelőtt foglalkozott az ügygyel a pécsi kir. törvényszék, ahova Végh Istvánt a szándékos emberölés kísérletével vádoltnak állították, a törvényszék azonban — beigazolást nyervén, hogy az apa jogos önvédelemből követte el tettét — Végh István ellen a további eljárást megszüntette.

Közgazdaság.

Pécs szőlőbirtokosai.

— Pécs szab. kir. város szőlőbirtokosainak névjegyzéke a dűlők, helyrajzi számok és terület szerint. Kiadja Tais József; ára 1 korona. —

Egy hetvennyolcoldalas, közhasznú kis könyv hagyta el a napokban lapunk nyomdáját; a pécsi összes szőlőbirtokosok névjegyzéke ez, mely nemcsak a szőlőbirtokosok neveit tünteti fel minden szőlőhegyben, de a szőlőhegyek részletes beosztását is adja, minden szőlőbirtokosnak szőleje területét, a telekkönyvi helyrajzi számmal együtt feltüntetve.

Ez a kis könyv érdekes és értékes számadatokat tartalmaz.

Megtudjuk belőle mindenek előtt, hogy Pécsnek összesen 37 szőlőhegye van. Területre nézve legnagyobb a bálicsi szőlőhegy, melyen 151 hold 1255 ööllet tesz ki a szőlő. Utána következik a szkókói hegy, melynek szőlőterülete 147 hold 1317 ööl; majd a nagypostavölgy, mely 146 hold 70 ööl területű; ezután a Bánom, melynek területe 124 hold 146 ööl, a Felső-Makár, mely 115 hold 1045 öölnyi területű és a Felső-Gyűkics, melynek 108 hold 1539 öölnyi szőlőterülete van. A többi 31 szőlőhegy szőlőterülete alul van a százholdon. Legkisebb területű a Makár-alja, hol csak 632 ööl szőlő van; azután a téglaházi szőlőhegy, mely 1 hold 996 ööl; továbbá a Mecsek, mely 3 hold 725 ööl és az Égett hegy, mely 4 hold 1217 öölnyi szőlőt tud felmutatni. Ezután jön a Rókus, 14 hold 355 ööl és a Basamalom, 15 hold 1101 öölnyi szőlőterülettel. A többi szőlőhegyek közül a Diós 26 hold 1036 ööl s 30—50 hold területű szőlőhegy van tizenhárom, míg a többi tizenegynek szőlőterülete 50 és 100 hold között váltakozik.

Legtöbb a szőlőbirtokos a Bánom-ban, hol 223 egyénnek van birtoka; a Nagy-pósta-völgyben 183 birtokos van; Felső-Gyűkicsben 152; Nagy-Daindolban 137; Szkókón 135; a Gesztenyésben 126; Kis-Postavölgyben 124; Bálicsban 123; Kis-Daindolban 114; Felső-Makárban 109 és a Közép-Daindolban 99 birtokos van. Legkevesebb a birtokosok száma: a Makár-alján, hol 1 birtokos van; azután a téglaházi szőlőhegyen, hol 2 birtokos van és a Mecseken, hol 5 birtokos van. Az Égett hegyen 12 a birtokosok száma s a basamalmi hegyen 19. A többi szőlőhegyek közül

20—50 a birtokosok száma nyolc szőlőhegyen; a többiekben pedig 50—90 között váltakozik.

Ha tehát most a szőlőterület nagyságát és a szőlőbirtokosok számát összehasonlítjuk, látni fogjuk, hogy a területre nézve legnagyobb Bálics a nyolcadik helyen áll a szőlőbirtokosok számát tekintve s Bánom, a hol legtöbb szőlőbirtokos van, szőlőterületre nézve a negyedik helyet foglalja el. A területre nézve második helyen levő Szkókó a szőlőbirtokosok számát tekintve az ötödik helyen van s a területre nézve harmadik Nagyposta-völgyet szőlőbirtokosainak száma a második helyre teszi. A legkisebb területű Kis-Makárnak és Téglaháznak 1 illetve 2 szőlőbirtokosa van.

Végül kitűnik az érdekes fűzetből, hogy Pécsváros szőlőterületének összege 2181 hold 646 ööllet tesz ki s összesen 2575 néven van bejegyezve a telekkönyvbe.

A kis fűzet Vassary Gyula rendőrfőkapitány ellenőrzése mellett készült s nélkülözhetetlen mindenkinek, a ki szőlőbirtokos vagy szőlőszettel foglalkozik. S mindeme jó tulajdonsága mellett a telekkönyvet is feleslegessé teszi, mert minden egyes szőlőterület telekkönyvi helyrajzi számát is közli a terület feltüntetése mellett.

Kapható lapunk kiadóhivatalában egy koronáért.

□ Megszűnt állatjárvány. Mint az alispáni hivatal közhírré teszi, megyénk Kékesd községében a sertésállományban uralgott sertésvész megszűnt. A nevezett község tehát a kiviteli zárlat alól alispáni rendelettel feloldott.

TÁVIRATOK.

— A váci püspök temetése.

(A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Bubicz Zsigmond kassai püspök tegnap este Schuszter Konstantin püspök temetésére Vádra érkezett. A temetés ma délelőtt ment vegbe impozáns részvét mellett. A városban az üzletek mindenütt zárva voltak, az utcai lámpák gyászlepellet bevonva, az összes templomok harangjai reggel óta zugtak s a vonatok százával szállították a küldöttségeket a végtisztességre.

— Fejérváry Gasteinban.

(A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Fejérváry Géza báró, honvédelmi miniszter ma Karlsbadból Gasteinba érkezett.

— Politizáló tábornok.

(A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Párisból írják, hogy egy tegnapi dekretum felmenti Negrier tábornokot a legfelsőbb haditanácsban viselt tagsági teendőitől. A felmentés előzményeiről hírlík, hogy Negrier tábornok utolsó szemleutja alkalmával a hadtestparancsnokokhoz bizalmas körlevelet intézett s ebben igen élesen bírálta a kormány magatartását, a mely nem tudja megvédelmezni a hadsereget. Felszólítja tehát a kormányt cselekedni, mert ha nem — így nyilatkozott állítólag Negrier — úgy mi fogunk cselekedni. Negrier elrendelte, hogy ezt a körlevelet szolgálati uton közöljék az összes tisztekkel.

Bourgesben már megkezdték ennek a rendeletnek a végrehajtását s ekkor tudomására jutott a dolog Gallifet hadügyminiszternek, ki elrendelte a vizsgálatot, melynek eredménye Negrier tábornokra kedvezőtlen volt. Negrier ugyanis beismerte, hogy a hir egészben megfelel a valóság-

nak, mire a hadügyminiszter közölte az ügyet a minisztertanácssal és kijelentette, hogy nézete szerint Negrier tábornok súlyosan megsértette a fegyelmet és mint a hadsereg főfelügyelője, állásának ügykörét túllépte.

— **Sajtónyilatkozatok a tábornokok megrendszabályozásáról.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A francia nacionalista lapok tiltakoznak *Pellieux* áthelyezése és *Negrier* megbüntetése ellen, amely intézkedéseket a rennesi haditörvényszék megfélemlítésére szántaknak tekintik.

A revizionista lapok szerencsét kívánnak a kormánynak elhatározásához, mely a tiszteket az elé az alternatíva elé fogja állítani, hogy vagy tartásuk tiszteletben a katonai kötelességeket és az alkotmányt, vagy pedig mondjanak le.

— **Öngyilkossági kísérlet akadályokkal.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Egy bajor kereskedő szállt tegnap a soroksári-utcai „Korona“ fogadóba. Egy ottani vendéggel megbarátkozván, Ósbudában mulattak s részegen a promontori Dunaághoz mentek ki. Itt a kereskedő, kit *Vogl* Albertnek hívtak, bele akart a Dunába ugrani, de társa feltartotta. *Vogl* gyalogsági hadnagy volt s összeveszvéen főhadnagyával, mivel a párbajhoz nem volt bátorsága, menekült.

— Most már nem bírom tovább a bujdosást; öngyilkossá kell lennem!

Kiáltotta s berohant a Dunaághba, hol előrántott revolverével kétszer mellbe lőtte magát, a mire alámerült a vízben. Társa egy csolnakost hívott segítségül és kifogták. *Vogl* védekezett, dulakodott velük s kiszabadulván kezeik közül, ismét a vízbe ugrott. Ekkor az odaérkezett rendőrjárat fogta ki és súlyosan sebesülve viték be a Rókus-kórházba. Ügyében megindították a vizsgálatot.

— **Elhunyt lapszerkesztő.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Budapesti *Devecseri* Ignác, a „*Politisches Volksblatt*“ szerkesztője meghalt. Egyike volt a legrégebbi ujságíróknak.

Budapesti börze.

— Saját tudósítónktól —

Pécs, 1899. július 26.

A budapesti gabona-börze árai ma a következők:

Buza, májusra: —; októberre: 8.25. —
Tengeri: 4.65. — *Rozs*: 6.61. — *Zab*: 5.41.
Az értéktőzsdén az áruk a következők: Osztrák
hitelrészvény: 382.75. — Magyar hitelrészvény: 388.25
— Államvasut: 347.30.

Laptulajdonos Felelős szerkesztő
SZAUTTER GUSZTAV PLEININGER FERENC
TAIZS JÓZSEF
kiadó.

Hirdetések.

Vendéglő átvétel.

Van szerencsém a n. é. közönségnek tudomására adni, hogy a

MIHALOVITS-féle vendéglőt

Pécsett, Siklósi-utca 46. sz. a.

átvettem és azt szombaton folyó évi július 29-én

ünnepélyesen megnyitom.

Jó ételek és italokról, valamint jó zenéről gondoskodva van.

Kezdeté este fél 8 órakor.

Számos látogatás kérek

teljes tisztelettel

KUPICS JÓZSEF

vendéglős.

Hirdetések jutányos áron vétetnek föl kiadóhivatalunkban.

Jókai Mór összes műveinek nemzeti kiadása 100 kötetben teljesen elkészült

Jókai Mór összes műveinek

Megrendelhető
**a legelőnyösebb
részletfizetések
mellett.**

Nemzeti kiadása

100 kötet
diszkötésben,

2000 iven, finompapíron
nyolczadrét alakban.

250 forint.

Az irodalom minden barátja, a nagy költő géniuszának minden tisztelője siessen megszerezni e nemzeti kincset, hogy az minden magyar ház könyvespolcát ékesen díszítse, ereklje gyanant szálljon nemzedékről nemzedékre.

A megszerzési módok páratlanul előnyösek és lehetővé teszik, hogy mindenki minden anyagi megerőltetés nélkül egy örökbecsű könyvtár birtokába juthasson,

A ki havonként 2 frtot es az naponként alig 7 krt szán e fenkölt czélra, az megszerezheti magának ezt a könyvtárt, mely páratlan az egész világirodalomban.

A ki tehát még nincs birtokában ennek az irodalmi ereklyének, az töltsse ki a mellékelt megrendelőlapot, vágja ki és egy levelezőlapra ragasztva küldje be hozzánk.

RÉVAI TESTVÉREK

Irodalmi Intézet Részvénytársaság
Budapest, Üllői-ut 18.

Irodalombarátok

a kik előfizetőket gyűjteni
készek, nagy jutalomban
részeseülnek fáradságukért

Révai Testvérek Irod. Int. Részv.-társaság központosított, Budapeston.

VIII., Üllői-ut 18. czennel megrendelem

JÓKAI MÓR ÖSSZES MŰVEINEK NEMZETI KIADÁSÁT

100 kötetben, 2000 iven, vászon diszkötésben 250 frtot.

10	20	30	40	50	60	70	80	90	100
.....	.....	.....	.....	.....	.....	.....	.....	.....	.....

Minden 10 részlet lefizetése után egy további sorosat szállítunk. A részletfizetések be nem tartása esetén sziveskedjék a csúg az esedékes összeget postai megbízás útján, a postaköltségek behajtása mellett, behajtani. A postai megbízás be nem váltása esetén a részletfizetési kedvezmény megszűnik és a teljes má vételére esedékesé válik.

Kelt: _____
Aláírás és pontos cím.